

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 14. S. Catharinæ filiæ S. Birgittæ honorata diunitus paupertas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

filiarum. At verò frater predictus, quasi frustra vocatus fuisset, submurmurans dixit: derisoriè me ista femina vocauerunt, cum ecce vultus plenum existat. Verùm non fuit ea derisio, benedictio diuina fuit, quæ ostendit, vltroque neam inopiam esse copiosam.

§. XIV.

S. Catharina filia S. Birgittæ honorata diuinitas paupertas,

His auditis, quis virginem hanc Claram non vocet? claruit miraculis, & paupertate, quam virtutem, in quantum quilibet aut cognoscere, aut intelligere potuit, in tantum miratur ac diligit, tantorumque virorum ac mulierum, in quibus luxit, ornamentum iudicat. Cui rei confirmanda Deus aliud prodigium ostendit. Sanctissima virgo pariter & vidua Catharina, filia S. Birgittæ, paupertatis & vestium vetustate fatifcentium, lectulique, quali vel egenissimi vtuntur, amans, à sponso Christo ita est condecorata. Cùm aliquando quadam nobiliores Romana matrona peterent à matre eius, ut permetteret ei, cum ipsis animi causa extra muros egredi, idque ob illarum infirmitatem probitatem mater annueret, ubi ad vinearum macerias ventum fuit, videruntque matrona

Sur. 22.
Martij.
c. 11. & 12.

botras

botros ultra macerías propendere ; rogabant
S. Catharinam , ut illos botros ipsis decerperet.
Erat enim procera corporis statura , præter
alias egregias utriusque hominis dotes , quæ eam
cunctis reddebant amabilem. Illa verò studio pau-
pertatis iam manicas habebat attritas , & con-
sutas , neq; verebatur , apud tantas matronas
vilis , & inops videri. Itaq; extendit brachia ut
unas carperet : & ecce matrona illa videre sibi vi-
se sunt brachia eius purpura magni pretij oper-
ta. Accedunt igitur , præ multa admiratione ,
tanguntq; singula , cernuntq; manicas insigni
purpura rutilantes , aiuntq; ad eam : Quis um-
quam crederet , domina Catharina , tanti pretij
vestibus uti te voluisse ? Ignorabant enim Christi
inhonestasse sponsam suam. Testabatur hæc fa-
milia , quæ his interfuerat , itemq; sanctæ memo-
riæ magister Petrus , eius confessorius. Decubuit
quandoc; S. Virgo , petijtq; ab eius matre eam
inuisendi copiam quidam nobilis Baro , Ludouicus
nomine. Erubuit verò familia quòd vir tantus
ad eam in vili lectulo iacentem esset accessurus.
Erat is lectulus stramineus , ad caput cervical
exiguum : porro operimentum vetustum consum-
tum , ac nullius præ pretij. Sed Dominus I E-
SUS , qui sua inopia seruatorum voluntariam
paupertatem maximè illustrem reddidit , non

defuit sponse suæ. Cùm enim potens ille, & opulentus vir multis stipatus ad eam accessisset, videbatur ei lectulus illius aureo purpureo tectus operimento. Stupens igitur dixit famulis suis: *He domine pauperes ab omnibus putantur nam sæpe obres necessarias emendas, pecuniam mutuò accipiunt. Præstaret, illas tanti pretii purpuram, tantumq; apparatus, quem illis vidimus, distrabere, quàm premi inopia.* Ita nimirum Deus pauperculæ suæ inopiam vel honestare voluit, vel occultare, ut novæ corona patientiæ ornaretur; dum Virgo vidua, in vili lectulo, immò stramine decumbens, in purpura iacere putaretur; & medulla humilitatis, pro superba habita, magis humiliaretur. Siquidem inter alias virtutes, quarum celebri opinione apud omnes mirificè redolebat, erga domesticos, & qui eam iniuriâ afficerent, S. Virgo egregiam semper animi patientiam declarabat. Accuratè enim secum perpendit, si quid à nobis bene gestum sit, id faciliè redigi in nihilum, si sit animus patientia destitutus. Ut igitur solent odores, tum latius spargi, cùm commouentur: ita hæc S. Virgo, iniuriis & persecutionibus infestata, præcipuam exhibebat patientiata: haud aliter quam qui eam affecisset beneficio, diligens eos, à quibus offensa fuisset.

fuisse. Virum autem vera quis sit humilitate praditus, tum potest intelligi, si placide ferat iniuriam. Hæc humilitas à Deo etiam in hac vita fuit exaltata; in qua etiam patuit, quàm magna sit vilis vestimenti, & exigui lectuli voluntariè pauperum, in oculis Dei, pulchritudo; quidque in altera vita sperandum sit ijs, qui futura ita nôrunt sperare, vt præsentia possint spernere. Si enim tantus honor est belli, quanta erit gloria triumphum?

§. XV.

Pueri admirabilis amor paupertatis.

Sed à puero quoq; discamus contemptum pecuniarum, Nam vt etiam viri ab hac ætate audirent, picem tutiùs tangi, quàm monetam, complures de puero Toraltano scriptores meminerunt, præsertim autem Meyerus, in Annalibus Flandricis. Oppidum est quoddam Flandriæ, Thorouth dictum. In eo, circa Annum Seruatoris 1220. puer fuit, Achas nomine; honestis pariter & copiosis parentibus ortus; ætate quintum annum nondum excedebat, prudentia autem atque pietate, etiam quemuis ex adultioribus superabat. Nisi membrorum, & totius corporis exilitatem vidisses, puerum esse

Meyer. in
Annal.
Flandr.
An. 1220.
Thom.
Cantipr.
lib. 2.
Apum. c.
28. §. 2.
Molan. in
natal. SS.
Belgij,
die 11. Iu-
nij.